

NOTICIAS!

DE **Mejor** NIEUWSBRIEF

EERSTE JAARGANG NUMMER 12

AUGUSTUS 2009

Hallo daar zijn we weer!

Terug van een welverdiende vakantie. Velen reden of vlogen richting de Zuid-Europese zon, anderen bleven dichterbij de buurt. Er doen verhalen de ronde over skiën op de gletsjer...een soort van extreme hoogtestage dus. Vanaf maandag 24 augustus trappen we weer af en maken we de zomerserie van 15 trainingen compleet. En op de vele vragen die we kregen of het dan stopt kunnen we volmondig "Nee" zeggen. Iedereen ontvangt een bericht met alle mogelijkheden voor de herfst- en de winterperiode. De formulieren zijn in de maak, ze worden uitgedeeld, ze komen in het clubgebouw te liggen en we zetten ze ook als PDF op de site. Downloaden, invullen en als een speer inleveren of opsturen...

Niam Sommandas

En om helemaal volledig te zijn: Niam Leyton Rafi, geboren op 10 juli 2009. Met een prachtig kaartje en een even mooi gedicht. We zullen het kaartje op een mooie plek in het clubgebouw hangen, zodat iedereen het ook even kan bekijken.

Hierbij in ieder geval de eerste foto's die wij van een paar supertrotse ouders ontvingen.

Ga je droom achterna!

Dat is wat mijn moeder mij als antwoord gaf toen ik haar vertelde dat ik de drukkerij wilde gaan verlaten om "Mejor" te starten. "Doen!" riep ze enthousiast. "en als je hulp nodig hebt, dan weet je me te vinden." En ze heeft me geholpen. Niet alleen met goede adviezen en wijze raad, ze heeft me ook geholpen met de kleurstelling, de uitvoering en voor een deel met de kleding van Mejor. Gewoon, omdat ze dat wilde en gelooft in mij en mijn droom. En dat heeft ze met heel veel plezier gedaan. Ook weet ik zeker dat ze mijn grote broer, kleine broer en zusje wel eens op één of andere manier gesteund of geholpen heeft. Mijn mams is er ééntje van de oude stempel: gelijke monniken, gelijke kappen. Vandaar dat ik me ook op geen enkele manier bezwaard voel en dit cadeau 'gewoon' in dankbaarheid heb aanvaard. Op haar eigen creatieve manier heeft ze dat geregeld. Natuurlijk wil ze niet in de belangstelling staan, of prominent op de voorgrond treden. Ze regisseert, onderneemt en regelt de dingen het liefst en zoveel mogelijk achter de schermen. Buiten het feit dat mijn mams een geweldige moeder is, is zij ook een meer dan geweldige 'oma'.

Het is 'oma Ank' die, languit op het kleed 'legokastelen' bouwt met Hidde, een 'nijntje boek' leest met Boaz op schoot en tussendoor de koffie regelt voor de overige visite. Bij mijn ouders is het namelijk altijd 'de zoete inval'. Iedereen is er welkom, er is altijd voldoende eten en drinken voor een ieder die aan komt waaien, op welk moment en met hoeveel dan ook.

Een medaille? Nee! Een beker? Dat zal toch wel niet! Mijn moeder? Mijn moeder verdient een standbeeld!

Wat zal het worden...

Met één klap kun je de held van de tennisbaan worden...of niet...maar als je het voor elkaar krijgt om de bal tussen je benen door te slaan, ben je toch wel een beetje de 'superhero'. Op het park lopen wel een paar van die 'baltovenaars' rond. En wij zullen je in een paar stappen uitleggen hoe jij dat ook kunt...voor de heren is een waarschuwing wel op zijn plaats; bij een 'misser' raak je toch iets dat echt ontzettend pijn kan doen...vraag dat maar aan een ervaringsdeskundige!

Stap 1:

Sla deze bal uitsluitend op de geschikte lob anders kan het wel eens helemaal verkeerd aflopen. De beste bal is een lob die redelijk in het midden van de baan is gespeeld. Op deze manier kun je als speler in één lijn komen te staan tussen de bal en het net. Laat de bal lager zakken dan bij een normale forehand of backhand. Wanneer je de bal te hoog probeert te raken, kun je jezelf lelijk bezeren op plekken waar je dat absoluut niet wilt!

Stap 2:

Het grote geheim van deze slag zit hem in de greep. Wanneer je achter de bal aanrent, moet je het racket in de backhandgreep pakken, je raakt de bal

immers achter je. Het juiste moment van raken is laag, vaak ruim onder kniehoogte. De bal gaat al echt richting de tweede stuit. Hoger raken is bijna onmogelijk zonder jezelf te bezeren. Vervolgens breng je racketblad boven je hoofd, alsof je de bal hard de grond in wil slaan.

Stap 3:

Breng de voeten redelijk ver uit elkaar, het kan zo zijn dat er een voet los van de grond komt. Zo kun je de ruimte maken voor het racket. Zwaai met je racket naar onderen door je benen en raak de bal aan de achterkant. Tijdens de slag moet je de pols een klein beetje naar je toe draaien, anders krijg je de bal niet voldoende hoogte en zal deze in het net belanden; en dat is nou net niet de bedoeling. Het optillen van je linkervoet (rechtshandige speler) maakt het slaan van deze slag wat makkelijker.

NOTICIAS!

Stap 4:

Herstellen! Vaak loopt de speler die de lob heeft geslagen op naar het net, met als gevolg dat je een volley tegen krijgt. En mocht je door middel van deze slag je tegenstander gepasseerd hebben, neem dan vol trots het applaus in ontvangst! Dat heb je na zo'n actie wel verdiend.

Digitaal archief

Dankzij Pascal Oosterom, welbekend van de firma Groen Sport hebben we een prachtig digitaal archief. Voor iedereen die op de een of andere manier een nieuwsbrief gemist heeft is er onze site.

Op www.mejor.nl staan alle "Noticias" keurig netjes op een rij. Ze zijn te lezen, te printen en door te sturen. Zo kan de verzameling helemaal compleet blijven.

We nemen even afscheid van...

Robert Taapken gaat, samen met zijn wederhelft Sofia richting Zuid-Amerika. Vandaar dat wij nu, voor ons helaas, even afscheid moeten nemen. Hij legt zelf even uit wat er precies moet gaan gebeuren. Wat ons betreft het volgende: Robert, heel hartelijk dank voor alle uren die je op en rond de baan hebt doorgebracht. En mocht je het te warm vinden en je verlangt naar een heerlijke en verfrissende Hollandse regenbui terwijl je hard aan het werk bent: Je bent meer dan welkom!

Wij allemaal wensen je niet alleen succes met het project, maar ook heel veel plezier aan de overkant van de 'plas'

Peru...

In oktober ga ik samen met mijn vriendin Sofia het avontuur tegemoet en zullen wij naar Peru vertrekken om daar onze studie in de praktijk te brengen. Wij zijn beiden architect en gaan daar een kleine woning ontwikkelen. We hebben daar een aantal ideeën over architectuur en flexibiliteit wat betreft de indeling van woningen en willen dat introduceren in Peru. "Dutch Design" In het algemeen wordt er erg traditioneel en volgens vaste patronen gebouwd. Door flexibel indeelbare woningen hopen we niet alleen op te vallen in de markt, maar ook het risico te verkleinen dat de woning niet verkocht zou worden. Doordat de ruimtes flexibel zijn in te delen kunnen we ons richten op verschillende typen kopers. Mocht het goed gaan, dan zetten we natuurlijk de lijn door met meer van dit soort woningen. Mocht het helemaal verkeerd uitpakken, hebben we in ieder geval ons ideaal gevolgd, hebben we de sprong

gewaagd en zijn we een enorme ervaring rijker! Wij hebben er alle vertrouwen in, geloven in het concept en gaan ervoor! Tot ziens en we houden jullie op de hoogte van de ontwikkelingen.

Robert en Sofia.

Souvenirs...

Het kan natuurlijk altijd gekker, maar we hebben toch een paar mooie items verzameld. En natuurlijk houdt de redactie van Noticias zich aanbevolen voor andere creatieve uitpattingen...tennissen stopt niet met een balletje over het net slaan. Er zijn nog zoveel meer mogelijkheden... Hieronder hebben we er een paar op een rijtje gezet.

Kookwekker

bal met hangslot

Boomerang

fotolijstje

Handdoekhouder

oorbellen

Kop en schotel

kleintje parfum

Tennisshoenen

autospiegel

Lekker weertje

Jaarlijks werd het open toernooi van de provincie Castellon georganiseerd. In alle categorieën. In die tijd kende men in Spanje drie niveaus. Niveau 3 waren de recreanten en beginners, niveau 2 was de vergaarbak van alles en iedereen. En iedereen die niveau 1 op zijn pasje had staan behoorde tot de beste 500 van het land. Enig idee hoe veel inwoners dit mooie land telt? Op mijn pasje stond niveau 2, ik kon in die tijd een zeer fatsoenlijke bal slaan en trainde regelmatig en een aantal uren per week. Voor competitie had ik helaas geen tijd; een uitwedstrijd in de buurt was al gauw een uur of 6 met de bus. In andere gevallen moest het team met het vliegtuig en een hotel boeken. Voor mij was dat, met alle trainingen en het werk op de tennisschool die verzorgd moesten worden, niet te combineren. Deelnemen aan het toernooi van de regio Castellon gelukkig wel, het viel in de laatste vakantieweek. Toernooien zijn in Spanje erg populair. Er worden hele grote bekens uitgereikt en het prijzengeld is voor deelnemers echt interessant. En dat geldt voor alle categorieën. Vandaar dat een schema van 128 deelnemers echt geen uitzondering was. Mijn eerste wedstrijd was een hele leuke. Met een sportieve tegenstander hebben we er een hele leuke partij van gemaakt. Veel kinderen en ouders van 'mijn school', La Closa langs de kant. Ik won en mocht een rondje verder. De volgende twee rondjes kwam ik redelijk makkelijk door; daarna werd het een stuk zwaarder. In de vierde ronde speelde ik tegen een goede jeugdspeler van Benicarlo. Ik kende hem een beetje en wist dat hij heel hard kon slaan...als hij de ballen met een beetje vaart kreeg. Ik heb die wedstrijd geen bal doorgeslagen en alleen maar 'spin' getrokken en 'hoeken' gemaakt. Het was niet mooi, wel effectief en dankzij zijn 'foutenfestival' ging ik door. Gelukkig voor mij vond in de andere helft van het schema vond een ware slachting plaats en stegen mijn kansen. De finale, altijd op zondag 14:30 uur, voorafgegaan door een hele ceremonie. Ballenjongens- en meisjes, tassendragers en een tribune vol. Temperatuur 38° Celcius, op de baan 43... Het publiek zat onder het afdak van de tribune droog te koken. Wij stonden in het volle zonnetje. De gravelbaan was wel gesproeid maar toch...ik had kansen, dat wist ik. Vanuit mijn vastheid moest ik geduldig mijn kans afwachten en waar het kon als een

NOTICIAS!

DE **Mejor** NIEUWSBRIEF

EERSTE JAARGANG NUMMER 12

AUGUSTUS 2009

sluipmoordenaar oplopen en met de volley het punt beslissen. De gekozen strategie was prima. Ik kon druk zetten en aanvallen...alleen met de volleys ging het in de eerste anderhalve set grandioos mis! Ik sloeg ze het net in, parkeerde ze in de tramrails, knalde ze uit en speelde ze in het blad van mijn tegenstander. Eerste set 6-3 verloren en met 2 -1 achter op eigen service miste ik op 30 - 40 een niet te missen smash. 3 - 1 achter dus.

Een bijkomend voordeel was dat men een 'Oud Hollandse' scheldkanonnade niet helemaal konden volgen en verstaan... dacht ik. Behalve als er ook een paar Nederlandse vrienden op de tribune zitten...Oeps. Foutje bedankt! Het luchtte wel enorm op; ik ben in de volgende games nog dicht op het net gekropen en heb de ballen gewoon weggekaatst, kort, direct naar de grond en de baan uit. Vanaf dat moment ging het lopen en kon ik eindelijk de punten scoren. Ook had ik toen eindelijk door dat mijn tegenstander linkshandig was...en dus ook andersom moest gaan denken! En vanaf dat moment was het klaar; ook een trainer is soms net een echt mens.

In deze partij die bijna drie uur heeft geduurd, heb ik twee spanningen stukgeslagen, twee keer een droge broek aangetrokken, mijn sokken een paar keer gewisseld, ook ben ik halverwege op andere, droge schoenen gaan spelen, heb in totaal 4 shirts gebruikt en heb die dag liters water en sportdrink gedronken. Wel mocht ik aan het eind van de middag de beker in ontvangst nemen!

Of dit alles het waard was? Meer dan dat! Toen men mij zocht voor de prijsuitreiking zat ik nog steeds onder de douche... Echt waar! Ik zat op een plastic tuinstoel, die ik vanaf het terras had 'geleend'. Onder een lauwe douche zat ik mijn blaren te tellen toen ze me kwamen halen. En natuurlijk hebben ze dat tijdens de prijsuitreiking ook uitgebreid aan alle aanwezigen verteld.

Op maandag aan het eind van de ochtend ben ik, op mijn slippers en met de tranen in mijn ogen naar de fysiotherapeut gestrompeld. Zij heeft mijn benen gemasseerd, mijn blaren ingetaped en mij geholpen met het aantrekken van mijn tennisschoenen. De veters eruit, de schoenen heel voorzichtig over mijn voeten geschoven en daarna de veters ingereggen...De trainingen gingen namelijk weer 'gewoon' van start. De maandag viel, in vergelijking met de dinsdag nog redelijk mee...de echte spierpijn komt pas op de tweede dag. En helemaal als je dan een

relatief lange dag hebt met een ochtend- een middag- en een avondsessie, inclusief een aantal privé trainingen.

"Hace bien tiempo hoy,non?" Lekker weertje vandaag, vind je niet? "Si, muy bien". Ja heel goed, antwoordde ik en lachte als een boer met 'spierpijn'

De blaren verdwenen na een aantal dagen...de beker?

Die heb ik nog...voor altijd!

Blinkie 2009

Lid of geen lid, dat maakt niet uit. Als je op 'ons park' speelt doe je gewoon mee met de verkiezing van de "Blinkie 2009".

En hoe word je "Blinkie?" Door je goed te gedragen, gewoon de baan te vegen aan het eind van de les. Anderen te helpen, samen te spelen met iemand die minder goed is dan jijzelf bent.

Richting het eind van het jaar organiseren we een gezellig feestje met alles erop en eraan en...maken we de 'Blinkie' van het jaar 2009 bekend. Hij of zij krijgt dan ook de 'wisseltrofee' uitgereikt die een jaar op de schoorsteen mag blijven staan! We houden iedereen op de hoogte!

Kinderlogica

Ik trainde tijdens de vakantie met Michelle en vroeg haar hoe oud ze was.

"Acht jaar" antwoordde ze vol trots.

"Dat is mooi" zei ik.

"En weet je ook wanneer je negen wordt?"

"Als ik echt jarig ben..." vertelde ze droog.

En eerlijk is eerlijk,: ik vond het een geweldige opmerking!

Herfstcursus

Vanuit vele hoeken bereikte ons de vraag wat te doen na de serie van 15. Ook omdat het weer op de meeste dagen echt meezat. Het antwoord kunnen we luid en duidelijk geven:

Er zijn meerdere opties mogelijk. Je kunt in eerste instantie buiten door tot 1 december

van dit jaar! Voor de echte scherpshutters hebben we de mogelijkheid om van de winter 'overdekt' te trainen. Dat doen we bij Tingenijssel in Krimpen aan de IJssel. De inschrijfformulieren staan op de site! Het is een kwestie van invullen en opsturen of afgeven. En bij vragen...gewoon stellen! Als we het antwoord weten krijg je het direct.

AANBIEDING AUGUSTUS 2009

Drie blikken Wilson U.S. Open halen...en maar twee betalen!

Voor de snelle rekenaars onder ons betekent dat 33% korting.

Knip deze bon uit en neem 'm mee naar winkelcentrum Reigerhof in Nieuwerkerk.

Voor september heeft de firma Groen nog een mooie aanbieding!

Een Wilson K-Tour, voor € 79,00.

Een pracht van een racket dat normaal gesproken bijna het dubbele zou moeten kosten!

En...wil je 'm eerst even uitproberen?

Dat kan! We hebben dit racket als testracket in de collectie!

Vrolijke en sportieve groeten namens het hele mejor tennisteam, en tot uitgave nummer twaalf en een half... Nummer dertien doen we niet. Waarom niet? Daarom niet! Echt niet? Echt niet!